

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับกายอุปกรณ์เสริมโลหะประทับหลัง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อพฤติกรรมดูแลตนเองของผู้ใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประทับหลังในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่

รูปแบบการวิจัยและแบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental design)

กลุ่มทดลอง O_1 X O_2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา มีจำนวน 30 คน

O_1 = ความรู้ในเรื่องการใส่และถอดกายอุปกรณ์เสริมโลหะประทับหลัง ความเชื่อมั่นต่อพฤติกรรมในการดูแลตนเอง ความคาดหวังในผลลัพธ์จากการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประทับหลัง ก่อนการจัดกิจกรรม

X = การจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับกายอุปกรณ์เสริมโลหะประทับหลัง

O_2 = ความรู้ในเรื่องการใส่และถอดกายอุปกรณ์เสริมโลหะประทับหลัง ความเชื่อมั่นต่อพฤติกรรมในการดูแลตนเอง ความคาดหวังในผลลัพธ์จากการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประทับหลัง และการปฏิบัติตัวหลังการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประทับหลัง หลังการจัดกิจกรรม

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ผู้ป่วยที่จะต้องเข้ารับการรักษาโดยการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประทับหลังที่

โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ในระหว่างเดือนกันยายน - เดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 จำนวน 30 คน โดยกำหนดคุณสมบัติดังนี้

1. ไม่เคยได้รับการรักษาด้วยการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลังมาก่อน
2. สามารถสื่อสารภาษาไทยรู้เรื่องและเข้าใจ
3. ยินดีให้ความร่วมมือในการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชนิด คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง ได้แก่ แผ่นพับให้ความรู้ และ VCD การสอนและการสาธิตให้ความรู้การใส่และถอดกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 แผ่นพับให้ความรู้เกี่ยวกับกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง จำนวน 4 เรื่อง ประกอบด้วย

- 1) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรคปวดหลังและโภชนาการ
- 2) เทคนิคการใส่และถอดกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลังชนิด

Chair back Brace

- 3) เทคนิคการใส่และถอดกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลังชนิด

Jewette Brace

- 4) เทคนิคการใส่และถอดกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลังชนิด

Taylor Brace

1.2 VCD การสอนและการสาธิตให้ความรู้เกี่ยวกับการใส่และถอดกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการใส่และถอดกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลังด้วยตนเอง จำนวน 3 เรื่อง ประกอบด้วย

- 1) เทคนิคการใส่และถอดกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลังชนิด

Chair back Brace

- 2) เทคนิคการใส่และถอดกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลังชนิด

Jewette Brace

- 3) เทคนิคการใส่และถอดกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลังชนิด

Taylor Brace

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องโรคปวดหลังและการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ และมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อคำถามที่ตอบถูก ให้ คะแนน 1 คะแนน

ข้อคำถามที่ตอบไม่ถูก ให้ คะแนน 0 คะแนน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในความสามารถของผู้ป่วยใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลังต่อพฤติกรรม的自我ดูแลตนเอง เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า และมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

3 หมายถึง มีความคาดหวังในความสามารถของตนเองในระดับมาก

2 หมายถึง มีความคาดหวังในความสามารถของตนเองในระดับปานกลาง

1 หมายถึง มีความคาดหวังในความสามารถของตนเองในระดับน้อย

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังในผลลัพธ์จากการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า และมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

3 หมายถึง มีความคาดหวังในผลลัพธ์ในระดับมาก

2 หมายถึง มีความคาดหวังในผลลัพธ์ในระดับปานกลาง

1 หมายถึง มีความคาดหวังในผลลัพธ์ในระดับน้อย

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเมื่อผู้ป่วยใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ในเรื่องการจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง เพื่อนำข้อมูลมาสร้างแผ่นพับ และ VCD ให้ความรู้เพื่อครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2 นำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้แก่แผ่นพับและ VCD เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและแก้ไข

1.3 นำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมเนื้อหาและภาษาที่ใช้

1.4 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้ป่วยที่คล้ายคลึงกับ
กลประชากรจำนวน 15 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำแผ่นพับ และ VCD ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอ
ความเห็นชอบแล้วนำไปใช้ในการจัดกิจกรรม ให้ความรู้เกี่ยวกับกายอุปกรณ์เสริมโลหะ
ประกับหลังกับประชากรที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

2. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ในเรื่องการจัดกิจกรรมให้ความรู้
เกี่ยวกับการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง เพื่อนำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามให้
ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.2 นำเครื่องมือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาดูตรวจสอบ
และแก้ไข

2.3 นำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความครอบคลุม
เนื้อหาและภาษาที่ใช้

2.4 นำเครื่องมือแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้ป่วยที่มีลักษณะ
คล้ายคลึงกลุ่มประชากร จำนวน 15 คน เพื่อตรวจสอบการสื่อความหมายของคำถาม คำสั่ง แล้วนำมา
แก้ไขปรับปรุงอีกครั้งเพื่อให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

2.5 หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีของ Cronbach หาค่า
Coefficient Alpha เรียกว่าสัมประสิทธิ์แอลฟา และมีเกณฑ์การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
นี้จะต้องมีค่ามากกว่า 0.70 ถึง 1.00 จะถือว่ามีความเชื่อมั่นสูง (เกียรติสุดา ศรีสุข, 2547)

ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องโรคปวดหลังและการใส่
กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.73 แบบสอบถามเกี่ยวกับ
ความเชื่อมั่นในความสามารถของผู้ป่วยใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลังต่อพฤติกรรมการ
ดูแลตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.71 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังในผลลัพธ์
จากการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.76
แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเมื่อผู้ป่วยใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง มีค่า
สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.77 แสดงว่า แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องโรคปวดหลังและ
การใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในความสามารถของ
ผู้ป่วยใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลังต่อพฤติกรรมการดูแลตนเอง แบบสอบถามเกี่ยวกับ
ความคาดหวังในผลลัพธ์จากการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง และแบบสอบถามเกี่ยวกับ
การปฏิบัติตัวเมื่อผู้ป่วยใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง มีความเชื่อมั่นระดับสูง

2.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบแล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยขออนุญาตเก็บข้อมูลตามขั้นตอนและดำเนินการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถึงคณบดีคณะแพทยศาสตร์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูล และขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้มารับบริการที่โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่
2. เมื่อได้รับอนุญาตให้ดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเข้าพบผู้ใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง ที่มารับการรักษาตามใบสั่งแพทย์ ที่โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ เพื่อแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขอความร่วมมือเข้าร่วมในการวิจัย เมื่อผู้ป่วยยินดีให้ความร่วมมือ ผู้วิจัยสัมภาษณ์ตามแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพ และให้ผู้ป่วยบอกถึงความรู้สึกในการที่จะต้องรับการรักษา โดยการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง ตลอดจนปัญหาข้อสงสัยที่ผู้ป่วยต้องการทราบ และให้ผู้ป่วยตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 ก่อนเริ่มการจัดกิจกรรม
3. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับชิ้นส่วนกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง การใส่และถอดกายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง โดยใช้ VCD ที่ผู้วิจัยผลิตขึ้นการสาธิตประกอบการสอนเป็นรายบุคคล มอบแผ่นพับ และ VCD ให้แก่ผู้ป่วยนำไปใช้ดูและศึกษาเมื่อกลับไปปฏิบัติตนอยู่บ้าน และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามหลังทำกิจกรรม อีกครั้งหนึ่ง
4. ผู้วิจัยติดตามเก็บข้อมูลเมื่อผู้ป่วยกลับมาตรวจที่โรงพยาบาลอีกครั้งในระยะเวลา 6 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลตามแบบสอบถามการปฏิบัติตัวหลังการใส่กายอุปกรณ์เสริมประกับหลัง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้สอบถามและผ่านการตรวจสอบความถูกต้องมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์คะแนนความรู้ในเรื่องโรคปวดหลังและการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะประกับหลัง โดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที (Paired Sample t-test)

3. วิเคราะห์คะแนนความเชื่อมั่นในความสามารถของผู้ป่วยใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะ
เปรียบเทียบกับหลังต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ
เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้วยการทดสอบหาค่าที่ (Paired Sample t-test)
4. วิเคราะห์คะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์จากการใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะเปรียบ
เทียบกับหลังโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างของ
คะแนนเฉลี่ยด้วยการทดสอบหาค่าที่ (Paired Sample t-test)
5. วิเคราะห์คะแนนการปฏิบัติตัวเมื่อผู้ป่วยใส่กายอุปกรณ์เสริมโลหะเปรียบเทียบกับหลังโดยใช้
สถิติจำนวนร้อยละ